

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudcem Mgr. Tomášem Blažkem ve věci

žalobce: **I. T.**
zastoupený advokátkou JUDr. Barborou Novákovou
sídlem Bohuslava Martinů 1038/20, 500 02 Hradec Králové

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 10. 2017, č. j. OAM-247/ZA-K06-ZA08-2017,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovené zástupkyni žalobce, JUDr. Barboře Novákové, se přiznává odměna za zastupování žalobce a náhrada hotových výdajů ve výši 8 228 Kč.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce podal u krajského soudu žalobu proti shora označenému rozhodnutí, kterým žalovaný rozhodl, že mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“), se žalobci neuděluje.

2. Krajský soud usnesením ze dne 13. 11. 2017 ustanovil žalobci k ochraně jeho práv v tomto řízení zástupkyni (advokátku) JUDr. Barboru Novákovou.

II. Shrnutí argumentace obsažené v žalobě

3. Žalobce předně namítl, že zákonná zástupkyně žalobce (jeho matka I. M.) v průběhu správního řízení podrobně popsala pronásledování, jemuž je vystaven nejen její otec, ale i ona sama. K pronásledování dochází z politických důvodů, příčinou je snaha jejího otce, aby byly před soud postaveny politicky činné osoby, jež se měly v Gruzii dopouštět závažné trestné činnosti. Ačkoliv perzekuce, již byla vystavena, měla svůj původ v politické aktivitě jejího otce, pronásledování za uplatňování politických práv a svobod ve smyslu § 12 písm. a) zákona o azylu byla též zákonná zástupkyně žalobce. Zákonná zástupkyně žalobce má dále odůvodněný strach z pronásledování ve smyslu § 12 písm. b) zákona o azylu z důvodu zastávání určitých politických názorů v Gruzii (konkrétně názorů, že spravedlivě má být potrestán každý, kdo se dopouští zjevných nepravostí, a to bez ohledu na jeho politické postavení). Totožný závěr je pak nutno učinit i stran odůvodněného strachu z pronásledování v případě žalobce, jakož i stran existence důvodných obav z nebezpečí vážné újmy ve smyslu § 14a zákona o azylu (která je také dána jak v případě žalobce, tak jeho zákonné zástupkyně). Je-li uvedený odůvodněný strach, případně nebezpečí vážné újmy dán u zákonné zástupkyně žalobce, bude dán též u žalobce samotného.
4. Správní orgán se ovšem existencí důvodů pro udělení mezinárodní ochrany dle § 12 a § 14a zákona o azylu na straně zákonné zástupkyně žalobce (a tedy i u žalobce samotného) v posuzovaném řízení vůbec nezabýval. Napadené rozhodnutí postrádá konkrétní úvahy v tomto směru. Žalovaný se nezabýval ani zdravotním stavem zákonné zástupkyně žalobce (a tedy i možnou existencí důvodů pro udělení humanitárního azylu ve smyslu § 14 zákona o azylu, opět jak na straně zákonné zástupkyně žalobce, tak žalobce samotného).
5. V případě rodinných příslušníků žalobce (včetně jeho matky) přitom měly žaloby podané proti rozhodnutím žalovaného o neudělení mezinárodní ochrany odkladný účinek. Odkladný účinek měly také kasační stížnosti proti zamítavým rozsudkům krajského soudu a o těchto kasačních stížnost nebylo dosud rozhodnuto. Tím byly odstraněny veškeré účinky předmětných správních rozhodnutí.
6. Žalobce dále namítl, že jedinou konkrétní úvahu ve vztahu k důvodům pro udělení mezinárodní ochrany u zákonné zástupkyně žalobce představuje v napadeném rozhodnutí pasáž na str. 3, podle níž „*v případě potíží mají žadatel a jeho zákonná zástupkyně možnost řešit svoji situaci ve vlasti za pomoci státních úřadů Gruzie (...) stížnost na jednání či nečinnost úřadů lze podat i u veřejného ochránce práv, jehož institut je v Gruzii velmi silný*“. Správní orgán však k uvedenému závěru dospěl pouze na základě zpráv českých orgánů (Ministerstva zahraničních věcí, respektive zastupitelského úřadu), aniž by tyto zprávy konfrontoval s dalšími zdroji, například zprávami mezinárodních organizací. Tím porušil § 23c písm. c) zákona o azylu. Správní orgán tak například vůbec nezohlednil, že podle zprávy *Human Rights Watch: World Report 2016* množství investigací stran kriminality, z níž jsou obviňováni dřívější úředníci (funkcionáři), vyvolává otázky, zda je sledováno meritum věci, anebo zda jde o výsledek selektivní justice a politicky motivovaného stíhání. Složky výkonné moci podle uvedené zprávy také pokračují v užívání mučení. Zpráva přináší konkrétní případy nepřijatelného

zacházení s bývalými politiky a úředníky. Vzhledem ke skutečnosti, že otec zákonné zástupkyně žalobce byl před svým uvězněním a následným pronásledováním jeho rodiny pracovníkem ministersva vnitra, jeví se (s ohledem na uvedený stav dodržování lidských práv v Gruzii) logickým, že se jednalo o politicky motivované pronásledování.

7. Podle žalobce je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné a nezákonné. Žalovaný zároveň nezjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. V této souvislosti žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 2. 2008, č. j. 1 Azs 18/2007 – 55.
8. V doplnění žaloby (učiněném prostřednictvím soudem ustanovené advokátky) žalobce zopakoval, že jeho matka byla vystavena pronásledování, které má původ v aktivitách jejího otce. Je zde tedy důvodná obava, že i žalobce bude vystaven stejnému pronásledování. Žalobce tak splňuje zákonné podmínky pro udělení azylu ve smyslu § 12 zákona o azylu. Zákonné zástupkyni žalobce a jejím synům dále po návratu do vlasti hrozí bití a jiné nelidské či ponižující zacházení nebo trestání. Takovému jednání již matka žalobce byla vystavena po narození prvního syna. Ten byl zrovna v náručí tchýně zákonné zástupkyně žalobce, když do ní strčili policisté a následně ji (tj. matku žalobce) zbili. Žalobci tedy hrozí rovněž skutečné nebezpečí vážné újmy ve smyslu § 14a zákona o azylu.
9. Žalobce tedy navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Shrnutí vyjádření žalovaného

10. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že žalobcem uplatněné námitky nemohou zpochybnit závěry obsažené v napadeném rozhodnutí. Navrhl proto, aby soud žalobu zamítl.
11. Žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a konstatoval, že v něm podrobně vyhodnotil důvody, pro něž žalobce žádal o udělení mezinárodní ochrany, a to z hlediska všech forem mezinárodní ochrany a s ohledem na jeho příběh i příběh jeho rodičů. Tento příběh pak hodnotil ve spojení s informacemi, které si za tímto účelem a v dostatečném množství a v přiměřené aktuálnosti o Gruzii obstaral. Žalovaný trvá na svém závěru o nenaplnění zákonných podmínek k udělení mezinárodní ochrany. Žalobce dosud v Gruzii nikdy nebyl, obavy z pronásledování a vyhrožování v Gruzii dovozuje z toho, že jeho děda měl problémy s vysoce postavenými osobami v Gruzii. Podle žalovaného jde ale o účelovou konstrukci. U osob, které nespojuje jejich postavení ve společnosti, ale pouze příbuzenský vztah, ani nelze hovořit o příslušnosti k sociální skupině. Rodičům a sourozenci žalobce rovněž nebyla udělena mezinárodní ochrana (v samostatných řízeních). Navíc podle informací o zemi původu má v Gruzii každý, kdo je poškozen trestnou činností, možnost obrátit se na gruzínskou policii. Takto mohl učinit i děda žalobce a mohou tak v případě potřeby učinit i jeho rodinní příslušníci. Ač může být v Gruzii efektivita policejního vyšetřování ovlivněna mnoha faktory, nelze říci, že by byla méně či více efektivní v porovnání se zeměmi EU.

IV. Posouzení věci krajským soudem

12. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu

správního (dále jen „s. ř. s.“). Ve věci rozhodl bez nařízení jednání, v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. Žalobu shledal nedůvodnou.

13. Ze správního spisu krajský soud konstatuje, že žalobce se narodil na území Rakouské republiky. Dne 28. 3. 2017 matka žalobce podala jeho jménem žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice. Jako důvod žádosti uvedla sloučení rodiny, při pohovoru k žádosti provedeném dne 10. 4. 2017 dále doplnila, že důvod je stejný jako u ní a u otce žalobce, tedy obavy z jistého politika, s nímž měli potíže před svým odchodem ze země původu. V Gruzii z jeho strany čelili výhrůžkám, matce žalobce bylo ublíženo i fyzicky, a tak se bojí vrátit, aby se to vše nezopakovalo. Týká se to i dětí (žalobce a jeho staršího bratra), v ohrožení je celá rodina. Matka žalobce v této souvislosti odkázala na skutečnosti, které sdělila při pohovorech, které s ní a jejím manželem provedl žalovaný v rámci řízení o jejich žádostech o udělení mezinárodní ochrany. Zároveň uvedla, že v Gruzii zůstal její otec (dědeček žalobce), který chce bojovat a odmítá odejít. Na podporu svých tvrzení předložila doklad od lékaře o tom, že poté, co do ní někdo strčil, upadla, poté zprávu z psychologického vyšetření v Rakousku, v níž jsou popsány její psychické problémy, a dále internetové články o I. a D. K., popisující jejich podnikatelské aktivity, jak vyhrožují a ubližují dalším lidem atd. Pokračovala, že I. je nyní zavražděn za zbití policisty. Rodina matky žalobce na něj dříve podala žalobu, ale kvůli jejich odjezdu bylo řízení o této žalobě zastaveno. V současnosti probíhá nový proces.
14. Žalovaný následně vydal žalobou napadené rozhodnutí, kterým rozhodl o žalobcově žádosti tak, že se mu neuděluje mezinárodní ochrana. Uvedené rozhodnutí odůvodnil následujícím způsobem.
15. Žalovaný předně uvedl, že žalobce se narodil v Rakousku a na území Gruzie se nikdy nenacházel. Také vzhledem ke svému věku tam nemohl být jakkoli veřejně, či dokonce politicky aktivní, aby za to mohl být pronásledován. Žalobce tedy nemůže být ve vlasti pronásledován pro uplatňování politických práv a svobod ve smyslu § 12 písm. a) zákona o azylu. Stejně tak žalovaný neshledal, že by žalobce splňoval podmínky pro udělení azylu podle § 12 písm. b) zákona o azylu. Opět připomněl, že žalobce dosud nikdy nepobýval na území Gruzie. Dále odkázal na svá rozhodnutí vydaná v řízeních o žádostech o udělení mezinárodní ochrany podaných matkou a starším sourozencem žalobce a otcem žalobce. Konstatoval, že ani v případě příbuzných žalobce nebylo zjištěno, že by měli odůvodněný strach z pronásledování z důvodů uvedených v § 12 písm. b) zákona o azylu. Tato rozhodnutí následně potvrdil krajský soud rozsudky ze dne 20. 7. 2017, č. j. 32 Az 32/2016 – 39 a č. j. 32 Az 33/2016 – 35. Dodal, že v případě potíží mají žalobce a jeho matka možnost řešit svou situaci v zemi původu za pomoci státních úřadů Gruzie. Z informace Ministerstva zahraničních věcí České republiky ze dne 26. 2. 2016, č. j. OAM-1075/ZA-ZA02-2015 (dále jen „informace MZV ČR ze dne 26. 2. 2016“) vyplývá, že v Gruzii má každý, kdo je poškozen trestnou činností, možnost obrátit se na policii. V případě, že je policie nečinná, existuje možnost podat proti její nečinnosti stížnost na Generální inspekci policie. Tamtéž lze podat stížnost v případě nelegální činnosti příslušníků policie. V Gruzii rovněž existuje reálná možnost podat stížnost na pracovníka prokuratury, a to u Generální inspekce Hlavní prokuratury Gruzie. Stížnost na jednání či nečinnost úřadů lze podat rovněž u veřejného ochránce práv, jehož institut je v Gruzii velmi silný.

16. K možnému udělení doplňkové ochrany žalovaný opětovně odkázal na svá rozhodnutí vydaná v řízeních o žádostech o udělení mezinárodní ochrany podaných příbuznými žalobce, dále na vícero zpráv o zemi původu týkajících se politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Gruzii. Konstatoval, že v Gruzii byl zrušen trest smrti a že neúspěšní žadatelé o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti nečelí žádné diskriminaci, potýkají se pouze se stejnými potížemi, jako ostatní občané Gruzie (vysoká nezaměstnanost atd.). Shodně jako ve vztahu k možnému udělení azylu uvedl, že pokud by matka žalobce považovala jejich potíže ve vlasti za natolik závažné, jak se snaží vykreslit, může prokazatelně požádat gruzínské státní orgány o pomoc a ochranu před vyhrožováním. K článkům předloženým matkou žalobce ve správním řízení žalovaný uvedl, že se jedná o popis muže, který zbil policistu, čímž chtěla matka žalobce doložit, že tento muž existuje. Ona samotná ani žalobce však v člancích nejsou nijak zmíněni, s žalobcem tedy nesouvisí. K lékařské zprávě předložené matkou žalobce žalovaný uvedl, že její zdravotní stav byl hodnocen v samostatném řízení.
17. Krajský soud konstatuje, že mezinárodní ochranu lze poskytnout buď ve formě azylu, nebo doplňkové ochrany. Důvody pro poskytnutí první ze zmíněných forem mezinárodní ochrany jsou stanoveny především v § 12 zákona o azylu, podle nějž se azyl udělí cizinci, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec
- a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo
 - b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě, že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.
18. Důvody pro udělení doplňkové ochrany jsou upraveny zejména v § 14a zákona o azylu. Podle odst. 1 uvedeného ustanovení se doplňková ochrana udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.
19. Za vážnou újmu podle § 14a odst. 2 zákona o azylu se považuje
- a) uložení nebo vykonání trestu smrti,
 - b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu,
 - c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo
 - d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.
20. Žalobce namítl, že se obává, že mu v Gruzii hrozí pronásledování (ve smyslu § 12 zákona o azylu), respektive skutečné nebezpečí vážné újmy (ve smyslu § 14a téhož zákona), zejména s ohledem na politické aktivity jeho dědečka.

21. K tomu krajský soud uvádí, že plně souhlasí se závěrem žalovaného, podle nějž vzhledem k věku žalobce a ke skutečnosti, že se žalobce dosud ani nikdy nenacházel na území Gruzie, může být v Gruzii jen stěží pronásledován za uplatňování politických práv [ve smyslu § 12 písm. a) zákona o azylu]. Ze stejných důvodů je jen obtížně představitelné, že by žalobce mohl mít odůvodněný strach z pronásledování pro zastávání určitých politických názorů [ve smyslu § 12 písm. b) zákona o azylu].
22. Nutno dodat, že za určitých okolností může hrozba pronásledování (případně vážné újmy), které je vystaven rodinný příslušník žadatele o mezinárodní ochranu, založit i právo na udělení azylu (případně doplňkové ochrany) u tohoto žadatele. Soudní dvůr Evropské unie (dále jen „Soudní dvůr“) v rozsudku ze dne 4. 10. 2018, C-652/16, ve věci *Ahmedbekova*, tímto způsobem vyložil úpravu obsaženou ve směrnici Evropského parlamentu a rady 2011/95/EU ze dne 13. 12. 2011, o normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany (přepracované znění) (dále jen „kvalifikační směrnice“). Ke stejným závěrům nutně musí vést i (eurokonformní) výklad zákona o azylu.
23. Podle Soudního dvora na jednu stranu platí, že každé rozhodnutí o přiznání postavení uprchlíka nebo statusu doplňkové ochrany musí být založeno na individuálním posouzení, na jehož základě je třeba určit, zda jsou s přihlédnutím k osobní situaci žadatele splněny podmínky pro přiznání takového postavení či statusu. Posouzení žádosti o mezinárodní ochranu, požadované čl. 4 kvalifikační směrnice, má za cíl určit, zda žadatel (případně osoba, jejímž jménem podává žádost) má odůvodněné obavy, že je osobně pronásledován nebo je osobně vystaven reálné hrozbě vážné újmy. Z toho vyplývá, že žádosti o mezinárodní ochranu nelze vyhovět pouze z důvodu, že rodinný příslušník žadatele má odůvodněné obavy z pronásledování nebo je vystaven reálné hrozbě vážné újmy. Na druhou stranu je ale třeba přihlédnout k hrozbám, jimž je vystaven rodinný příslušník žadatele, aby bylo možné určit, zda je z důvodu rodinné vazby k uvedené ohrožené osobě sám vystaven hrozbám pronásledování nebo vážné újmy. Jak zdůrazňuje bod 36 odůvodnění kvalifikační směrnice, i rodinným příslušníkům ohrožené osoby zpravidla hrozí, že se ocitnou ve zranitelné situaci (viz body 47-51 rozsudku Soudního dvora ve věci *Ahmedbekova*).
24. V nyní posuzovaném případě ale nelze přehlédnout skutečnost, že hrozbu pronásledování, respektive skutečného nebezpečí vážné újmy ve vazbě na politické aktivity dědečka žalobce již žalovaný v minulosti posuzoval v řízeních o žádostech o udělení mezinárodní ochrany podaných rodiči žalobce a jeho starším sourozencem. Neshledal přitom, že by splňovali podmínky pro udělení mezinárodní ochrany. Pokud by žalovaný z těchto důvodů udělil azyl rodičům žalobce, měl by žalobce právo na udělení azylu za účelem sloučení rodiny dle § 13 zákona o azylu, v případě udělení doplňkové ochrany rodičům žalobce by pak žalobce měl právo na udělení doplňkové ochrany za účelem sloučení rodiny dle § 14b zákona o azylu. K tomu však nedošlo.
25. Žalobce odvozuje své obavy z pronásledování, kterému by byl vystaven v Gruzii (respektive z nebezpečí vážné újmy, které by mu zde hrozilo), výhradně od toho, v jaké situaci se nachází jeho matka a jeho dědeček. Za těchto okolností plně postačovalo, pokud žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí odkázal na svá rozhodnutí vydaná v řízeních o žádostech o udělení mezinárodní ochrany podaných příbuznými žalobce,

stručně shrnul jejich závěry a odkázal na relevantní zprávy o zemi původu (částečně na stejné zprávy, z nichž vycházel i v těchto dřívějších řízeních, částečně na aktualizované zprávy). Nyní napadenému rozhodnutí nelze vyčítat z tohoto důvodu nepřezkoumatelnost. Uvedený závěr platí tím spíše, že zmíněná rozhodnutí ve věcech příbuzných žalobce již v době rozhodování žalovaného o žádosti žalobce prošla soudním přezkumem, byť zatím pouze na úrovni krajského soudu. Skutečnost, že podání žalob proti předmětným rozhodnutím žalovaného, respektive následných kasační stížností proti zamítavým rozsudkům krajského soudu, mělo dle § 32 odst. 2 a 5 zákona o azylu odkladný účinek, na právě uvedeném nic nemění. Odkladný účinek žaloby (kasační stížnosti) ve správním soudnictví má za následek, že napadené správní rozhodnutí není (dočasně) vykonatelné. Neznamená, že správní rozhodnutí přestává existovat a nelze k němu žádným způsobem přihlížet, či z něj vycházet.

26. Krajský soud tedy také odkazuje na své závěry, k nimž dospěl ve vztahu k příbuzným žalobce ve svých rozsudcích č. j. 32 Az 32/2016 – 39 a č. j. 32 Az 33/2016 – 35. Zároveň konstatuje, že kasační stížnosti podané proti těmto rozsudkům Nejvyšší správní soud odmítl usneseními ze dne 21. 3. 2018, č. j. 5 Azs 236/2017 – 38 a č. j. 6 Azs 271/2017 – 45 (viz zejména hodnocení věrohodnosti tvrzení matky žalobce o údajných sporech dědečka žalobce s vysoce postavenými lidmi v Gruzii v bodě 17 usnesení č. j. 5 Azs 236/2017 – 38). Krajský soud nevidí důvod se od těchto závěrů nyní odchýlit.
27. Ze stejných důvodů není vadou napadeného rozhodnutí, že žalovaný se v něm blíže nezabýval zdravotním stavem matky žalobce a tedy i možnou existencí důvodů pro udělení humanitárního azylu ve smyslu § 14 zákona o azylu. Také v tomto případě plně postačilo, že žalovaný ve vztahu k lékařským zprávám předloženým matkou žalobce odkázal na své rozhodnutí o žádosti matky žalobce o udělení mezinárodní ochrany.
28. K námitce, podle níž správní orgán vycházel pouze ze zpráv českých orgánů (Ministerstva zahraničních věcí, respektive zastupitelského úřadu), aniž by tyto zprávy konfrontoval s dalšími zdroji, krajský soud uvádí, že žalovaný v napadeném rozhodnutí zmiňuje i další zprávy o zemi původu, například zprávu *Human Rights Watch: World Report 2017*, nebo výroční zprávu *Freedom House* z roku 2016 (tyto zprávy jsou založeny i ve správním spisu). Podle názoru krajského soudu zprávy o zemi původu shromážděné žalovaným splňují podmínky, které na ně klade judikatura Nejvyššího správního soudu (srov. rozsudek ze dne 4. 2. 2009, č. j. 1 Azs 105/2008 – 81) a žalovaný zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Ze zprávy *Human Rights Watch: World Report 2017* sice skutečně vyplývá, že některé procesy vedené s bývalými úředními činiteli vyvolávají otázky, zda v Gruzii nedochází k selektivnímu výkonu spravedlnosti a politicky motivovanému pronásledování. Jak už ale krajský soud uvedl výše, z dřívějších řízení vedených ve věci žádostí příbuzných žalobce o udělení mezinárodní ochrany neplyne, že by hrozbě takového politicky motivovaného pronásledování (případně nebezpečí vážné újmy) byla vystavena právě žalobcova rodina.
29. Pouze pro úplnost krajský soud dodává, že při posuzování důvodnosti obav, že žadatel o mezinárodní ochranu utrpí vážnou újmu ve smyslu § 14a odst. 2 písm. b) zákona o azylu, se aplikuje test „reálného nebezpečí“. Ve vztahu k hrozbě mučení a nelidského a ponižujícího zacházení podle čl. 3 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod musí být splněno, že žadateli hrozí „reálné nebezpečí“ takového zacházení. „Reálným nebezpečím“ je pak nutno rozumět, „že ve významném procentu případů obdobných situací stěžovatele dojde k nežádoucímu následku, takže stěžovatel má

dobré důvody se domnívat, že takovýto následek může s významnou pravděpodobností postihnout i jeho“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 3. 2008, č. j. 2 Azs 71/2006 – 82). Žadatel tedy musí zpravidla předložit nějaké zvláštní rizikové faktory týkající se konkrétně jeho osoby. Samotná obecně špatná situace v zemi původu zásadně pro shledání existence reálného nebezpečí nestačí. Krajský soud je názoru, že v případě žalobce žádné takové rizikové faktory nevyšly najevo.

V. Závěr a náklady řízení

30. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že námitky uplatněné žalobcem jsou nedůvodné. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
31. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.
32. Žalobci byla ustanovena zástupkyní advokátka; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 9 s. ř. s.). Výše odměny advokátky zahrnuje náhradu nákladů právní služby poskytnuté uvedenou zástupkyní za 2 úkony po 3 100 Kč (převzetí a příprava zastoupení, jedno písemné podání týkající se věci samé), včetně paušální náhrady hotových výdajů po 300 Kč [§ 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a) a d) a § 13 odst. 3 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)]. Protože ustanovená advokátka je plátkyní daně z přidané hodnoty, zvyšují se náklady řízení o částku odpovídající dani, kterou je advokátka povinna z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Ustanovené advokátovi se tedy přiznává odměna za zastupování žalobce a náhrada hotových výdajů ve výši 8 228 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu krajského soudu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 31. ledna 2019

Mgr. Tomáš Blažek v. r.
samosoudce